

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 28. února 2019 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přisedících soudců Věry Vinklárkové a JUDr. Naděždy Vyroubalové

takto:

Obžalovaní

M. F., nar. XXXXX, dělník, bytem XXXXX, XXXXX,

P. H., nar. XXXXX, dělník, bytem XXXXX, XXXXX,

a **L. Ch.**, nar. XXXXX, dělník, bytem XXXXX, XXXXX,

jsou vinni, že

1. obžalovaný P. H. sám

od roku 2015 na adrese XXXXX, XXXXX, opakovaně pěstoval rostliny konopí, které poté usušil a zpracoval v tzv. marihuanu, přičemž ke dni 29. 9. 2016 přechovával na adrese XXXXX, XXXXX, sušenou rostlinou hmotu o hmotnosti 22,8 g obsahujících 1,04 g delta-9-tetrahydrokanabinolu (dále THC),

v průběhu roku 2016 na adrese XXXXX, XXXXX, pěstoval rostlinu konopí za účelem tuto sklídit, usušit a zpracovat v tzv. marihuanu, přičemž hmotnost toxikomansky využitelných částí rostliny byla 10,7 g obsahujících 0,07 g THC,

v průběhu roku 2016 dále na adrese XXXXX, XXXXX, nejprve předpěstoval a poté zasadil na pozemek v k. ú. obce XXXXX celkem 11 rostlin konopí, tyto rostliny hnojl a zaléval za účelem je sklídit a usušit a zpracovat v tzv. marihuanu, přičemž část rostlin ostříhal a usušil v přílehlé chatě své matky N. H., přičemž toxikomansky využitelná část pěstovaných rostlin ke dni 29. 9. 2016 po usušení činila 2 740 g, obsahujících 304,14 g THC, když dále v přílehlé zahradní chatě přechovával 15 sušených větviček konopí, přičemž hmotnost toxikomansky využitelné části činila 66,13 g, obsahujících 10,89 g THC,

2. obžalovaní M. F., P. H. a L. Ch.

v průběhu roku 2016 do 29. 9. 2016 v místě svého bydliště na ul. XXXXX ve XXXXX nejprve předpěstovali a poté zasadili na pozemek v k. ú. obce XXXXX celkem 31 rostlin konopí, tyto rostliny zde hnojili a zalévali za účelem je sklídit a usušit a zpracovat v tzv. marihuanu, přičemž toxikomansky využitelná část pěstovaných rostlin ke dni 29. 9. 2016 po usušení činila 17 500 g, obsahujících 1 503,25 g THC,

kdy část marihuany měli obžalovaní pro vlastní potřebu, a část byla určena k prodeji nebo předání jinému,

a to aniž k tomu měli příslušné povolení, přičemž rostliny konopí patří podle ust. § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky zařazené do seznamu III podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, konopí je uvedeno v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, a látka delta-9-tetrahydrokanabinol, která je přirozenou součástí marihuany, patří ve smyslu ust. § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi psychotropní látky zařazené do seznamu I podle Úmluvy o psychotropních látkách a je uvedena v příloze č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek,

tedy

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k neoprávněné výrobě a prodeji omamné látky a psychotropní látky, a to ve velkém rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

Tím spáchali

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle ust. § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzují

obžalovaný M. F.

a taktéž za spáchání přečinu porušování domovní S. podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 1. 10. 2018, sp. zn. 1 T 94/2018,

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, 5 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí S. v trvání **4,5 (čtyř a půl) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výroky o trestu, který byl obžalovanému M. F. uložen trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 1. 10. 2018, sp. zn. 1 T 94/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný P. H.

a taktéž za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. 3 T 178/2016,

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí S. v trvání **6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému P. H. ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému P. H. ukládá trest propadnutí věci, a to:

- sušené rostlinné hmoty uložené v bezpečnostní obálce č. 00792045,
- 3 elektrických ventilátorů bílé barvy bez značky na stojanu,
- elektrického prodlužovacího kabelu se zásuvkami černé barvy,
- elektrického nástěnného ventilátoru bez značky,
- ALU hadice s filtrem a ventilátorem,
- stínidla s výbojkou,
- elektrického předřadníku - trafo bílé barvy,
- elektrických spínacích hodin bílé barvy,
- kompletního pěstebního boxu - konstrukce, plachta,
- výbojky E40 400W,
- trafo s předřadníkem,
- 2 plastových lahví o objemu 1 l hnojiva Biobizz,
- plastové lahvičky hnojiva Bloombastic,
- rostlinné hmoty uložené ve 3 papírových pytlích a papírové krabici,

kteří jsou uloženi v režimovém skladu PČR Brno, Pražákova 54.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výroky o trestu, který byl obžalovanému P. H. uložen trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. 3 T 178/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný L. Ch.

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku k trestu odnětí S. v trvání **4,5 (čtyř a půl) let.**

Sbodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaným P. H., M. F. a L. Ch. ukládá trest propadnutí věci, a to rostlinné hmoty uložené v 11 papírových pytlích v režimovém skladu PČR Brno, Pražákova 54.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Ve věci byli vyslechnuti všichni obžalovaní, dále soud k důkazu četl za souhlasu stran ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu svědecké výpovědi L. B., J. P., V. P. a J. S., dokazování bylo doplněno listinami, rovněž přehráním záznamů z kamer na místě činu a některých odposlechů.
3. Pokud jde o obžalovaného P. H., v přípravném řízení využil svého práva ve věci nevyprávět, u hlavního líčení pak uvedl, že ke skutkům, které jsou mu kladeny za vinu, se doznává. Uvedl, že na adrese XXXXX, XXXXX, kde bydlel u přítelkyně, pěstované rostliny již sklídl a spotřeboval, vše, co vypěstoval na balkóně, vykouřil. Na adrese XXXXX, XXXXX, vypěstoval jednu rostlinu konopí, kterou také vykouřil. Pokud jde o rostliny zasazené v XXXXX, uvedl, že tyto tam sám zasadil, kdy nikdo z dalších spoluobžalovaných se na tomto skutku nepodílel. Uvedl, že sazenice dovezl z Vídně, jednalo se o 11 rostlin, sklídl pouze pár větviček, které se našly v zahradní chatce. Pokud pak jde o zasazené rostliny na pozemku ve XXXXX, obžalovaný tvrdil, že tam měl své políčko, na pozemku byla vytvořena tři políčka, kdy každý z obžalovaných měl svoje a staral se pouze a jedině o rostliny, které sám pořídil. Doplnil, že na svém prvním políčku měl zasazeno šest rostlin, sazenice dovezl z Vídně. Jedinou investicí byly finanční prostředky vynaložené za hnojivo. Dále uváděl, že ve XXXXX nesklídl rostliny ani částečně, měl v plánu část vykourit a část rozdat kamarádům. Doplnoval, že na místo párkrát jel autobusem, někdy jezdili všichni společně jedním autem, aby ušetřili náklady za cestu, nicméně každý se staral pouze o své rostliny. Pokud chodili pro vodu, chodili společně, každý měl dva kýble. Poté však šli každý ke svému políčku a starali se jen o své rostliny, kdy vzájemně si je nezalévali. Doplnil, že svého jednání lituje.
4. Obžalovaný M. F. rovněž v přípravném řízení nevyprávěl, u hlavního líčení pak uvedl, že rostliny na pozemku v XXXXX nepěstoval, měl pouze rostliny konopí ve XXXXX, kde měl zasazeno asi 11 rostlin. Tvrdil, že si semínka koupil na internetu, sazenice vypěstoval doma za oknem, kdy koupil 15 semínek a vzešlo mu 10 nebo 11. Doplnil, že na místo do XXXXX jezdili se spoluobžalovanými občas společně, občas dojížděl autobusem. Nedokázal uvést, kolik rostlin pěstovali ostatní spoluobžalovaní, kdy tvrdil, že si všiml jen svého políčka. Nevzpomněl si, jak na možnost zasadit sazenice konopí na uvedený pozemek přišel, nevěděl, kdo mu to řekl. Tvrdil, že rostliny nesázeli ve stejný den. Pokud jde o investici, za semínka zaplatil zhruba částku 400 Kč, dále koupil hnojivo Kristalon. Uvedl, že své políčko si ohraničil kůly a provázky, kdy nevěděl, zda také ostatní měli své rostliny ohraničené. Doplnil, že pozemek byl rozdělen na tři políčka, kdy on sám hospodařil na posledním. Konopí nikomu neprodával ani nedával, pokud jde o plány se zasazenými rostlinami, s těmi nechtěl obchodovat.

5. Obžalovaný L. Ch. v přípravném řízení taktéž nevyprávěl, u hlavního líčení uvedl, že na pozemku ve XXXXX zasadil zhruba 9 rostlin, které koupil přes internet asi za částku 500 Kč, rostliny předpěstovával doma ve XXXXX na balkóně, kdy vzešly asi po třech týdnech, přesadil je do lesa ve XXXXX, a to poté, co se domluvili s klukama, že ví o místě, které se takto dá využít, byl tázán, zda si tam také nechce dát nějaké kytky. Na místě žádné podobné kytky v té době zasazeny nebyly. Doplnil, že na místo si zajel sám, udělal si jen svoje, staral se pouze o své políčko, kolem sazenic si dal větve a provázek je uchytil. Z rostlin nic nesklidil. Připustil, že do XXXXX párkrát vezl spoluobžalované, nikomu jinému však jeho políčko nezaléval ani se o cizí rostliny žádným způsobem nestaral. Svého jednání litoval.
6. Pokud jde o provedené listinné důkazy, soud ve vztahu ke konkrétním skutkovým zjištěním odkazuje zejména na protokol o provedení domovní prohlídky v bytě na adrese XXXXX, XXXXX, kdy domovní prohlídka byla provedena na základě zákonného a řádného soudního příkazu, zde s odkazem mimo jiné také na příslušný výpis z katastru nemovitostí, v němž má uvedený příkaz a následná domovní prohlídka podklad. Soud dále odkazuje na navazující fotodokumentaci včetně příslušné legendy k fotografiím, na úřední záznamy, které dokumentují provedení orientačních zkoušek ve vztahu k nalezené rostlinné hmotě. Dále byl proveden protokol o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, a to ve vztahu k zahradě v XXXXXě, a to včetně objektů nacházejících se v jejím prostoru, kdy prohlídka byla provedena i v tomto případě na základě řádného příkazu vydaného Okresním soudem ve Znojmě, a to dle příslušného výpisu z katastru nemovitostí, plánu a fotografií zachycujících příslušný zahradní porost. Součástí protokolu je i v tomto případě podrobná fotodokumentace. Soud dále k důkazu provedl úřední záznam, jehož obsahem je informace o vysušení a následném zpracování zajištěných 11 rostlin konopí, dále informace o zjištěné hmotnosti toxikomansky využitelné části rostlin a odebrání směsného neváženého vzorku. Rovněž byl proveden protokol o vydání hmotné věci, který byl doplněn fotodokumentací, který dokumentuje skutečnost, že obžalovaný P. H. vydal 31 rostlin konopí rostoucích na pozemku v katastrálním území obce XXXXX, na protokol pak navazuje úřední záznam, jehož obsahem je informace o vysušení rostlin a jejich zpracování tak, že hmota byla rozdělena na toxikomansky využitelnou a toxikomansky nevyužitelnou část a zvážena, rovněž odebrán směsný vzorek. Z protokolu o vydání hmotné věci pak vyplývá, že P. H. vydal rostlinu konopí pěstovanou v místě svého bydliště na adres XXXXX, XXXXX. Dokazování bylo v tomto směru doplněno odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika, odvětví chemie, jejichž předmětem bylo zkoumání sušené rostlinné hmoty.
7. Pokud jde o shora rozvedené listinné důkazy, o jejich správnosti, úplnosti a způsobnosti být jednoznačným podkladem pro skutková zjištění soud nemá žádné pochybnosti, má tedy zato, že takto bylo jednoznačně zjištěno, že pokud jde o rostlinnou hmotu, která byla v souvislosti s provedením domovní prohlídky zajištěna na adrese XXXXX, XXXXX, kdy s odkazem na příslušnou domovní prohlídku se jednalo o pět paliček sušeného konopí, dále o menší množství sušené rostlinné hmoty nalezené na podlaze, dle příslušných úředních záznamů z nalezeného rostlinného materiálu odebraný vzorek vykazoval po provedení orientační zkoušky na přítomnost omamných a psychotropních látek pozitivní reakci na přítomnost THC. S odkazem na odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, pak bylo zjištěno, že pokud jde o množství sušené rostlinné hmoty, která byla zajištěna na adrese XXXXX, XXXXX, byla kvantitativně zkoumána rostlinná hmota vzorku o celkové hmotnosti 22,8 gramů, která obsahovala 1,04 gramů THC. Pokud jde o rostlinnou hmotu zajištěnou v šatně bytu a paličky sušené marihuany nalezené v obývacím pokoji na konferenčním stolku, dle expertů se jednalo o nedostatečné množství sušené rostlinné hmoty, na němž nebylo možné příslušnou kvantitativní analýzu obsahu THC provést.
8. Ze zmíněného protokolu o vydání hmotné věci pak bylo zjištěno, že dne 29. 9. 2016 obžalovaný P. H. vydal jednu rostlinu konopí o výšce 50 cm, která byla pěstována na adrese XXXXX, XXXXX.

Dle závěru odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, se jednalo o 10,7 gramů rostlinného materiálu bez stonku s obsahem 0,07 gramů THC.

9. Pokud jde o zajištěné rostliny pěstované na pozemku v katastrálním území obce XXXXX, šlo o 11 vzrostlých rostlin konopí, jež jsou popsány ve zmíněném protokolu o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků, které byly zasázeny ve spodní části zahrady při levém oplocení pod chatou, jedna z rostlin rostla v horní části zahrady, s odkazem na zmíněné odborné vyjádření a příslušné úřední záznamy bylo zjištěno, že po usušení se jednalo o 2 740 gramů toxikomansky využitelných částí rostlin, které dle závěrů kvantitativní analýzy obsahovaly 304,14 gramů THC. Z příslušného protokolu dále vyplývá, že v zahradní chatce bylo nalezeno 15 sušených částí rostlin konopí (větviček), a to dle zmíněného odborného vyjádření ve vztahu k toxikomansky využitelné části o hmotnosti 66,13 gramů, kdy obsahovaly 10,89 gramů THC.
10. Dále bylo na základě protokolu o vydání hmotné věci včetně fotodokumentace a úředního záznamu zjištěno, že na pozemku ve XXXXX rostlo 31 vzrostlých rostlin konopí, jejich hmotnost po usušení (toxikomansky využitelná část) odpovídala hodnotě 17 500 gramů, z příslušného odborného vyjádření pak vyplývá, že kvantitativní analýzou vzorku bylo zjištěno po přepočtení průměrného obsahu THC, že uvedené množství rostlinné hmoty obsahuje 1 503,25 THC.
11. Z rozvedených listinných důkazů dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že na uvedených místech, konkrétně v bytech užívaných obžalovaným H., dále na pozemcích ve XXXXX a v XXXXX byly pěstovány a částečně přechovávány rostliny konopí, většinou, a to na venkovních prostorech, se jednalo o rostliny stále rostoucí, dosud nesklizené, v některých případech v souladu s informacemi vyplývajícími z rozvedených listin byla nalezena již sušená rostlinná hmota, kdy dle názoru soudu byla zcela jednoznačně zjištěna hmotnost takto zajištěných rostlin či sušené hmoty včetně zjištění týkajících se obsahu účinné látky THC. O správnosti a spolehlivosti rozvedených listinných důkazů nevznikly sebemenší pochybnosti, soud z nich plně vychází, obsah listin spolu navzájem koresponduje, zde soud odkazuje zejména na obsah protokolu o domovních či obdobných prohlídkách, na pořízenou fotodokumentaci, na úřední záznamy, které dokumentují zajišťování rostlinné hmoty, její sušení a vážení, na příslušná odborná vyjádření.
12. Ve věci byly za souhlasu stran dle § 211 odst. 1 trestního řádu čteny svědecké výpovědi L. B., J. P., V. P. a J. S., soud nicméně konstatuje, že z tvrzení P., S. ani B. nebyly zjištěny žádné konkrétní informace, které by mohly vést k skutkovým zjištěním, pokud jde o J. P., ten připustil, že v minulosti měl od obžalovaného H. drobné množství marihuany, blíže se k tomu nijak nevyjadřoval, nikdo ze svědků nehovořil o ničem, co by souviselo s pěstováním rostlin konopí ze strany kteréhokoli z obžalovaných.
13. Pokud jde o pěstování rostlin konopí na adrese XXXXX, XXXXX, a XXXXX, XXXXX, konkrétní zjištění, vyplývající ze zmíněných listin, korespondují s doznáním obžalovaného P. H.. Ten připustil, že ve shora rozvedeném období pěstoval rostliny konopí, a to pro svou vlastní potřebu, nijak nerozporoval informace, které vyloučily zejména z odborných vyjádření a vztahují se k zjištěné hmotnosti rostlinné hmoty. Co se týká pěstování rostlin konopí na pozemku v katastrálním území obce XXXXX, kde bylo zajištěno 11 rostlin konopí, rovněž k tomuto jednání se obžalovaný H. doznal, kdy doplnil, že rostliny předpěstoval, zasadil a dále se o ně staral sám, vyloučil, že by se na tomto konkrétním jednání jakýmkoli způsobem podílel obžalovaný M. F., kterému toto jednání obžaloba rovněž kladla za vinu. Vzhledem k tomu, že k případné účasti M. F. na pěstování rostlin konopí na pozemku v obci XXXXX nebyly shromážděny ani provedeny žádné důkazy, kdy také samotný obžalovaný F. vyloučil, že by se na tomto jednání podílel, má soud zato, že obžalovanému F. zmíněnou část jednání nelze klást za vinu.

14. Ve vztahu k jednání, jež je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, soud vycházel rovněž z rozvedených listin, jak bylo uvedeno shora. Pokud jde o tvrzení jednotlivých obžalovaných, všichni tři potvrdili, že na zmíněný pozemek zasadili předpěstované rostliny, o ty se starali a měli v plánu úrodu posléze v příhodnou dobu sklídit. Tvrдили nicméně, že se nejednalo o žádnou společnou, předem domluvenou a plánovanou akci, ale že takto hospodařili každý sám, každý se staral pouze o své sazenice, kdy semena si sám zajistil a sám předpěstoval, sám své vlastní pole o několika kusech rostlin, kdy obžalovaný F. tvrdil, že pěstoval 11 rostlin, Ch. 9 rostlin a H. 6 rostlin, obhospodařoval, příp. hnojil a také sám zaléval. Soud nicméně v tomto směru obžalovaným neuvěřil, kdy odkazuje na poměrně jednoznačné důkazy, které byly zajištěny v souvislosti s vyhodnocením záznamů z fotopastí, rozmístěných na zmíněném pozemku v katastrálním území obce XXXXX. Soud vychází zejména z příslušných úředních záznamů, které obsahují informace o využití zabezpečovacích zařízení, které zaznamenávají pohyb v zájmovém sektoru, dále popisují informace o vyhodnocení takto pořízených záznamů, a to včetně fotografií osob na místě se pohybujících. Použití zmíněné techniky bylo povoleno státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Břeclavi, kdy soud odkazuje na zákonné povolení sledování osob a věcí, jež bylo rovněž čteno k důkazu, kdy zmíněné rozhodnutí obsahuje informaci o tom, že na pozemku v katastrálním území XXXXX bylo pěstováno 33 kusů vzrostlých rostlin marihuny ve dvou páskou ohraničených prostorech, kdy v jednom se nacházelo 16 a ve druhém 17 kusů vzrostlých rostlin.
15. K důkazu pak byly zejména přehrány záznamy zachycené na DVD (č. l. 224), které obsahuje záznam z nainstalovaných fotopastí v katastrálním území obce XXXXX, kdy takto byl daný prostor monitorován. Na záznamech je patrné, že v uvedeném území byl zaznamenán pohyb tří osob v daném prostoru, a to s četností zhruba 2x týdně, kdy ze záznamů byly vygenerovány fotografie tří osob, kdy je jednoznačné s odkazem na přiměřenou technickou kvalitu záznamu, že se jedná právě o obžalované H., Ch. a F.. Osoby se na záznamu pohybují společně, společně pracují, nosí vodu, kbelíky si podávají.
16. Uvedený záznam z pozemku je v rozporu s tvrzeními obžalovaných v tomto směru, kdy obžalovaný H. kupříkladu tvrdil, že na místo párkrát jel autobusem, pouze někdy jezdívali všichni společně, nicméně každý se staral o své rostliny, vzájemně si je nezalévali ani se o ně navzájem nijak nestarali. Obžalovaný F. také tvrdil, že na pole občas dojížděl autobusem, občas jezdili se spoluobžalovanými společně, kdy si údajně všiml pouze svého políčka a pouze o ně se staral. Rovněž obžalovaný Ch. tvrdil, že na místo jezdil sám, udělal si jen své záležitosti v souvislosti se svými vlastními rostlinami, kdy připustil, že do XXXXX párkrát vezl spoluobžalované, nikomu jinému však políčko nezaléval a o cizí rostliny se nestaral. Ze záznamů pořízených ze zabezpečovací techniky – fotopastí – nicméně vyplývá něco zcela jiného. Je zřejmé, že na pozemek se minimálně ve shora rozvedených případech, kdy fotopasti byly, dle příslušného úředního záznamu, na pole umístěny 29. 8. 2016, na místo pravidelně s odstupem několika málo dnů dostavovali všichni obžalovaní společně, společně vykonávali práce, které souvisely s péčí o rostliny.
17. Na tomto místě soud také doplňuje, že v tomto směru i nad rámec zjištění, která vyplývají z pořízených záznamů, nelze uvěřit tvrzením obžalovaných, která se jeví jako účelová. Není takto zřejmé, na základě čeho by obžalovaní zcela samostatně bez jakékoli dohody či konzultace objevili a využili pole v katastrálním území ve XXXXX, ve stejném období je shodně osázeli rostlinami konopí. Soud na tomto místě zdůrazňuje, že v situaci, kdy se více osob podílí na společné činnosti, nepochybně připadá v úvahu možnost dohody o následném rozdělení výtěžku, zde sklizně rostlin, je tedy zcela jistě možné, že od počátku bylo mezi obžalovanými jednoznačně dáno, kolik a případně i které rostliny případnou po sklizni kterému z obžalovaných, nicméně ze způsobu obhospodařování pozemku a na něm rostoucích rostlin je zřejmé, že se jednalo o činnost společnou, koordinovanou, vedoucí v zájmu všech zúčastněných ke stejnému cíli a výsledku. Na tomto místě nelze přehlédnout, že součet počtu rostlin, které jednotliví obžalovaní uvádějí jako

množství rostlin, které si sami pěstovali bez ohledu na existenci ostatních obžalovaných, neodpovídá souhrnnému množství rostlin, které byly na pozemku zajištěny. Nelze také přehlédnout, že doprava obžalovaných na místo byla koordinovaná, společná.

18. Soud tedy po provedení shora rozvedených důkazů a jejich zhodnocení dovedl, že obžalovaný H. již od roku 2015 opakovaně pěstoval rostliny konopí, a to na různých adresách, konkrétně ve XXXXX na XXXXX a XXXXX, kdy pokud jde o pěstování na adrese XXXXX, od doby, kdy rostliny sklídl, až ke dni, kdy byla provedena domovní prohlídka dne 29. 9. 2016, přechovával část sušené rostlinné hmoty, kdy následně v průběhu roku 2016 pěstoval několik rostlin na pozemku v XXXXXě, z nichž oddělil a usušil sušené větvičky o celkové hmotnosti zhruba 66 gramů, kdy ve stejném období pak společně s obžalovanými F. a Ch. obdobným způsobem pěstoval 31 rostlin konopí na pozemku ve XXXXX. Celkem bylo ve vztahu k jeho vlastním aktivitám zajištěno více než 20 kilogramů toxikomansky využitelné rostlinné hmoty získané usušením rostlin konopí, která obsahovala 1819,39 gramů účinné látky THC. Pokud jde o obžalované F. a Ch., z dokazování vyplývá, že společně s obžalovaným H. pěstovali v průběhu roku 2016 nejméně do 29. 9. 2016, kdy byly rostliny policií sklizeny, 31 rostlin konopí, o které se společně starali, takto se jednalo o 17,5 kilogramů toxikomansky využitelné rostlinné hmoty, která obsahovala 1503,25 gramů účinné látky THC.
19. Oproti tomu, jak byly skutky popsány v podané obžalobě, je zřejmé, že z dokazování nebylo možné dovodit, že by se obžalovaný M. F. jakýmkoli způsobem podílel na předpěstování, sázení a dalším pěstování rostlin na pozemku v katastrálním území XXXXX, samotný obžalovaný F. to popřel, ve stejném smyslu vypovídal i obžalovaný H., který uváděl, že se jednalo o jeho vlastní rostliny, s nimiž mu nikdo nepomáhal a nikdo se na jejich pěstování nespoleupodílel, kdy žádný další důkaz v tomto směru na obžalovaného F. taktéž nepoukazuje.
20. Pokud pak jde o rozčlenění jednání, kterých se měl dopouštět obžalovaný P. H., soud se neztotožnil s tím, že se jednalo o dva samostatné trestné činy v tom smyslu, že by snad jednání P. H., které spočívalo v pěstování ojedinělých rostlin na adrese XXXXX a XXXXX ve XXXXX, mělo být hodnoceno jako neoprávněné přechovávání omamné látky konopí v množství větším než malém pouze pro vlastní potřebu. Bylo zjištěno, že rostliny byly pěstovány částečně v naprosto shodném období jako konopí, které bylo zajištěno ve XXXXX a v XXXXXě, pokud jde o rostliny pěstované dříve, v bytě ve XXXXX na XXXXX byla sušená rostlinná hmota z těchto rostlin konopí přechovávána, kdy dle názoru soudu se v tomto směru jedná o trvajíc trestný čin a nelze tak odlišovat, které konkrétní rostliny mohl mít obžalovaný v množství větším než malém pouze pro vlastní potřebu a které rostliny pak mohl mít určeny částečně případně pro rozdání, když dokazování směřuje spíše k závěru, že nepochybně přinejmenším určitá část i z rostlin pěstovaných ve venkovním prostředí byla určena pro vlastní potřebu obžalovaných, tedy i obžalovaného P. H.. Obžalovaný ve stejném období rostliny pěstoval na různých místech, kdy pokud se rozhodl, že některou z rostlin užije pro vlastní potřebu, nemůže to mít vliv na právní kvalifikaci jako takovou. Dle názoru soudu se kompletním jednáním, které bylo obžalovanému H. prokázáno, dopustil jediného trvajíc trestného činu.
21. Při úvaze o právní kvalifikaci uvedeného jednání soud dospěl k závěru, že obžalovaní se prokázáním jednáním po stránce subjektivní i objektivní dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k neoprávněné výrobě a prodeji omamné látky a psychotropní látky, a to ve velkém rozsahu, čehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, kdy k dokonání trestného činu nedošlo, naplnili tak veškeré zákonné znaky zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku, a to ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

22. Je nepochybné, že výroba a případně prodej či jiný způsob předávání omamné látky a psychotropní látky byla prováděna ve velkém rozsahu, kdy soud odkazuje na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 301/2013, jehož předmětem jsou úvahy vztahující se ke stanovení množství většího než malého za účelem posouzení, zda byly naplněny znaky spočívající v přechovávání či jiném nakládání s omamnými či psychotropními látkami nebo jedy v souladu s konkrétním ustanovením trestního zákoníku. Zde soud vychází z hodnot omamných a psychotropních látek stanovených v příloze tohoto stanoviska, které jsou považovány za množství větší než malé, jež současně tvoří výchozí úroveň pro další trestním zákoníkem předpokládané hranice, kdy větším rozsahem je desetinásobek množství většího než malého, značným rozsahem pak desetinásobek takto určeného většího rozsahu a velkým rozsahem desetinásobek takto určeného značného rozsahu, velkým rozsahem je tedy tisícinásobek stanoveného množství většího než malého. S odkazem na uvedené stanovisko je množstvím větším než malým pro omamnou látku konopí více než 10 gramů sušiny, pro stanovení, že takto bylo nakládáno s konopím ve velkém rozsahu, postačí, že bylo disponováno s množstvím nejméně 10 kilogramů, což je v tomto případě naplněno ve vztahu ke všem třem obžalovaným. Totéž se týká množství účinné látky, zde THC, kdy s odkazem na přílohu stanoviska nejmenší množství účinné psychotropní látky, jež musí obsahovat látka, označená jako droga, zde konopí (marihuana), aby bylo její zkoumané množství považováno za velký rozsah, činí 1000 gramů (množství větší než malé odpovídá hodnotě 1 gramu THC). I toto kritérium bylo v tomto případě naplněno, respektive překročeno ve vztahu ke všem třem obžalovaným.
23. Pokud pak jde o posouzení stadia, v jakém byl shora rozvedený trestný čin spáchán, i zde soud vychází z konstantní judikatury, zejména pak odkazuje na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 300/2014, které zastřešuje i dřívější poměrně rozsáhlou a jednoznačnou judikaturu Nejvyššího soudu i soudů odvolacích, a to v tom smyslu, že samotné neoprávněné pěstování rostlin konopí nelze ztotožňovat s pojmem výroba omamné nebo psychotropní látky, kdy o výrobu, respektive některou její fázi, by mohlo jít pouze v případech, pokud by rostlina konopí byla sklizena a následně došlo k jejímu neoprávněnému zpracování v procesu, v němž by jako vstupní komponent byla dále upravována, a to buď do stavu způsobilého již ke spotřebě (marihuana), nebo k získání psychotropní látky THC. Pouhé pěstování rostliny konopí nemůže být samo o sobě výrobou, kdy o výrobu by se jednalo pouze za situace, kdy by sklizená rostlina konopí byla neoprávněně zpracována v procesu vedoucím k výrobě látky způsobilé ke spotřebě (marihuana) nebo k získání psychotropní látky THC, přičemž jednání pachatele směřující k uskutečnění výroby lze posuzovat jako pokus uvedeného trestného činu.
24. Je-li tedy v této trestní věci s odkazem na množství pěstované látky vyhodnoceno, že jednání mělo být spácháno ve velkém rozsahu, je nepochybné, že obžalovaní se dopustili uvedeného trestného činu v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.
25. Soud se také zabýval možnou kvalifikací podle jiného ustanovení, např. podle § 285 trestního zákoníku, zda tedy nemohlo být jednání obžalovaných vyhodnoceno jako nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku (s odkazem na množství pěstovaných rostlin podle § 285 odst. 4 trestního zákoníku, neboť je nepochybné, že rostliny byly pěstovány přinejmenším ve značném rozsahu). Zde s odkazem na charakter rostlin a množství získané rostlinné hmoty je zcela zřejmé, že v tomto smyslu je vyloučeno, že by kompletní sklizeň pěstovaných rostlin mohla či měla být určena pouze a jedině pro osobní spotřebu obžalovaných. Uvedené množství vylučuje takový závěr. Na tomto místě soud navíc odkazuje, a to přinejmenším ve vztahu k obžalovanému H., na záznamy, které byly získány prostřednictvím legálních odposlechů mobilních telefonů samotného obžalovaného H. a jeho blízkých rodinných příslušníků, kdy dva z takto zajištěných odposlechů byly přehrány v jednací síni k důkazu, a to konkrétně hovor sestry obžalovaného H. s neznámou osobou ze dne 20. 9. 2016, dále pak hovor obžalovaného H.

s další neustanovenou osobou ze dne 31. 8. 2016. Z prvního rozhovoru vyplývá, že N. H. hovoří o obžalovaném H., kdy se zmiňuje o tom, že tento bude mít finanční prostředky v řádech desítek tisíc až statisíců „po sklizni“, dále se k tomu nijak blíže nevyjadřují ani informace neosvětluje, přičemž z rozhovoru je zřejmé, že se jedná o jakési kódované označení, nejde o běžnou sklizeň ovoce, zeleniny či obdobných plodin, sami aktéři rozhovoru se takovému přirovnání smejí. Pokud jde o rozhovor s další neustanovenou osobou, je zřejmé, že tato má zájem o prodej blíže neurčeného zboží, které je prodáváno po gramech, obsahem rozhovoru je domluva o ceně, množstevní slevy. Vyznění uvedených rozhovorů nemůže vést ke konkrétním skutkovým závěrům o tom, kolik konkrétně marihuany mělo být či mohlo být prodáno, pouze ilustruje zavedenou praxi či možnosti, o nichž přinejmenším obžalovaný H. ví a se kterými pracuje.

26. Na tomto místě soud nicméně uzavírá, že přestože přinejmenším z uvedených rozhovorů vyznívá závěr o zpeněžení alespoň určité části sklizených rostlin, celkově provedené dokazování dle názoru soudu nepostačuje k jednoznačnému závěru, že obžalovaní se dopustili shora rozvedeného jednání v úmyslu získat pro sebe nebo jiného značný prospěch, tedy prospěch v rozsahu nejméně 500 000 Kč, jak je jim obžalobou kladeno za vinu. Soud sice na základě provedeného dokazování dovedl, že nepochybně obžalovaní nebyli schopni ani neměli v úmyslu si veškeré případně nasušené konopí ponechat pro sebe a pro svou vlastní potřebu, kdy současně lze připustit, že mohli mít v plánu prodej blíže neurčené části marihuany, nelze nicméně současně přehlédnout tvrzení například obžalovaného H., že marihuanu chtěl vykourit a rozdat po kamarádech, obžalovaný F. tvrdil, že neměl v plánu s marihuanou obchodovat. Nebylo tedy nijak vyvráceno, že i v případě, že by obžalovaní získanou drogu distribuovali dále, činili by tak bez jakéhokoli protiplnění, je tedy možné, že skutečně mohli mít v úmyslu vedle vlastní spotřeby marihuany část bezúplatně rozdat, popř. prodat pouze část, nikoli však zcela jednoznačně až do hodnoty 500 000 Kč. Dle názoru soudu není možné paušálně úmysl dovozovat pouze na základě vynásobení množství sušené rostlinné hmoty odhadovanou cenou marihuany, která byla s odkazem na úřední záznam na č. l. 327 vygenerována ze statistických údajů policie, celní správy a národního monitorovacího střediska pro drogy a závislosti pro rok 2016, kdy takto bylo údajně s odkazem na zkušenosti z předchozích řešených případů na NPC SKPV uzavřeno, že tzv. velkoobchodní cena za 1 kilogram sušeného konopí se pohybuje v Jihomoravském kraji v částkách od 50 000 Kč, obžaloba tedy vycházela z hodnoty 50 000 Kč za 1 kilogram sušeného konopí. Výše popsanou úvahu nicméně soud považuje za nepodloženou spekulaci právě ve vztahu k úmyslu obžalovaných, kdy z žádného provedeného důkazu nevyplývá, že by jejich motiv byl zistný, že by se shora uvedeným způsobem pokoušeli zajistit si finanční zdroje, kdy na tomto místě soud podotýká, že samotný telefonický rozhovor sestry obžalovaného s neustanoveným mužem, v němž se N. H. zmiňuje o možném budoucím příjmu svého bratra, který je vázán na „sklizeň“, nepostačuje k prokázání vlastní motivace a vlastních záměrů a plánů samotného obžalovaného, kdy k ostatním obžalovaným pak v tomto směru nebyla z provedeného dokazování zjištěna informace žádná, s výjimkou jejich vlastního tvrzení, že většinu vypěstované marihuany hodlají použít pro svou potřebu. Soud má tedy zato, že úmysl obžalovaných získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch shora rozvedeným jednáním nebyl prokázán.
27. Pokud jde o jednoznačně prokázané jednání, dle názoru soudu se tedy všichni obžalovaní dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k neoprávněné výrobě a prodeji omamné látky a psychotropní látky, a to ve velkém rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. Spáchali tedy zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
28. Soud na tomto místě odkazuje na příslušné seznamy návykových látek, jež jsou obsaženy v příloze k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., z nichž vyplývá, že konopí je řazeno mezi omamné látky uvedené

v příloze č. 3, THC je pak vedeno jako psychotropní látky dle přílohy č. 4. Nebylo současně zjištěno nic, z čehož by snad bylo možné dovodit, že kdokoli z obžalovaných disponoval příslušným oprávněním pro nakládání s omamnými či psychotropními látkami, nikdo z obžalovaných ani nic takového netvrdil. Je rovněž zřejmé, že obžalovaní, a to mimo jiné s odkazem na jejich vlastní tvrzení, že jsou dlouhodobými uživateli marihuany, jednoznačně věděli, o jakou konkrétní rostlinu se jedná, že její pěstování je určitým způsobem omezeno, stejně tak nelze pochybovat o jejich povědomí o tom, že obsahuje účinné látky způsobující změny vědomí, s nimiž nelze volně nakládat s odkazem na trestněprávní předpisy.

29. Obžalovaní v tomto případě jednali úmyslně, a to v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěli způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, zde zájem na kontrole nad nakládáním s omamnými a psychotropními látkami. Nelze pochybovat o tom, že obžalovaní neměli žádné oprávnění pro jednání, kterého se dopustili, bylo jim přitom zřejmé, jaké konkrétní rostliny pěstují. Obžalovaní si opatřili semena, měli povědomí o způsobu předpěstování a pečování o rostoucí rostliny.
30. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zohlednil veškerá kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku.
31. Pokud jde o obžalovaného M. F., při ukládání trestu je třeba vzít v úvahu, že, jak vyplývá z provedeného dokazování, zejména z opisu z rejstříku trestů a rovněž z příslušného trestního spisu, byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 1. 10. 2018, sp. zn. 1T 94/2018, ze spáchání přečinu porušování domovní S. dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se dopustil dne 4. 8. 2018, kdy trestní příkaz byl obžalovanému doručen 14. 1. 2019. Za uvedené jednání mu byl přitom uložen úhrnný trest odnětí S. v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na dvouletou zkušební dobu. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že obžalovaný se zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, jímž byl uznán vinným v této trestní věci, dopustil ve vícečinném nestejnorodém souběhu právě s dvěma trestnými činy, jimiž se zabýval Okresní soud ve Znojmě, je tedy namístě ukládat obžalovanému M. F. souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, a to podle ust. § 283 odst. 3 trestního zákoníku, které stanoví trest nejprísrnější. Konkrétně byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí S. v rozpětí od 8 do 12 let.
32. Pokud jde o osobu, osobní poměry a dosavadní život obžalovaného M. F., bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, dosáhl základního vzdělání, je v současnosti zaměstnán jako dělník. V opisu z evidence přestupků nemá žádný záznam, pokud jde o jeho trestní minulost, kromě již zmíněného rozhodnutí Okresního soudu ve Znojmě, které nabylo právní moci dne 23. 1. 2019, byl v minulosti dvakrát odsouzen, a to nejprve jako mladistvý za majetkovou trestnou činnost, kdy k uvedenému rozhodnutí soud jako k přitěžující okolnosti nepřihlíží, posléze byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě dne 11. 9. 2014 za spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu, který v prosinci 2014 zaplatil.
33. Obžalovanému M. F. přitěžuje skutečnost, že je v této věci ukládán trest za tři trestné činy, rovněž je třeba přihlídnout k faktu, že i v minulosti byl soudně trestán. Soud při ukládání trestu vzal na druhé straně v úvahu míru účasti obžalovaného na trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, zejména pak skutečnost, že trestný čin byl spáchán pouze ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy z dokazování vyplynulo, že rostliny nebyly ani částečně sklizeny, nebylo zjištěno, že by s nimi obžalovaný hodlal nějakým konkrétním způsobem nakládat ve vztahu k třetím osobám, z trestné činnosti neměl žádný prospěch. Jako výraznou polehčující okolnost pak soud hodnotí fakt, že se obžalovaný ke svému jednání doznal, trestné činnosti litoval, v průběhu

vazby činil kroky, které by měly vést k řešení jeho případné závislosti na THC, ke změně životního stylu, obžalovaný v současnosti pracuje a soud považuje za pravděpodobné, že trestní stíhání v této trestní věci, zejména pak krátkodobý výkon vazby, jsou způsobilé působit na obžalovaného preventivně. Za těchto okolností má soud zato, že okolnosti případu a zejména poměry obžalovaného umožňují využití § 58 odst. 1 trestního zákoníku, tedy uložení trestu pod spodní hranicí zákonného rozpětí, neboť lze mít zato, že nápravě obžalovaného je možné dosáhnout i trestem kratšího trvání. Zejména pak soud s odkazem na fakt, že trestný čin byl spáchán pouze ve stadiu pokusu, odkazuje na ust. § 58 odst. 5 trestního zákoníku. Za těchto okolností soud považuje za přiměřený trest v trvání 4,5 roku, a to se zařazením do věznice s ostrahou ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když soud současně s odkazem na ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku obligatorně zrušil výroky o trestu, který byl obžalovanému M. F. uložen dotčeným trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

34. Pokud jde o obžalovaného P. H., z opisu z rejstříku trestů a rovněž z příslušného spisu Okresního soudu ve Znojmě bylo zjištěno, že dne 6. 12. 2016 Okresní soud ve Znojmě pod sp. zn. 3T 178/2016 vydal trestní příkaz, jímž byl obžalovaný P. H. uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil dne 29. 9. 2016, i zde tedy připadá v úvahu trest souhrnný. Zmíněným trestním příkazem byl obžalovanému uložen trest odnětí S. v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem na 18 měsíční zkušební dobu, vedle toho pak trest zákazu činnosti, konkrétně zákaz řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Uvedený trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 27. 12. 2016 a 5. 1. 2017 nabyl právní moci. Z uvedeného je zřejmé, že trest zákazu činnosti byl sice vykonán a rovněž uplynula zkušební doba podmíněného odsouzení k trestu odnětí S., nicméně ve věci nebylo rozhodnuto dosud o tom, zda se obžalovaný osvědčil, současně nenastala ani fikce osvědčení ve smyslu § 83 odst. 3 trestního zákoníku, uplynutí zkušební doby a výkon trestu zákazu činnosti tedy v tomto smyslu neznemožňuje uložení souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 4 trestního zákoníku, kdy nejsou splněny podmínky uvedené v § 83 odst. 4 trestního zákoníku.
35. Obžalovaný H. byl takto ohrožen souhrnným trestem odnětí S. v rozpětí od 8 do 12 let podle ust. § 283 odst. 3 trestního zákoníku.
36. Pokud jde o osobu obžalovaného P. H., jeho osobní poměry a dosavadní život, obžalovaný je svobodný, bezdětný, je zaměstnán jako dělník, dosáhl základního vzdělání. V opisu z evidence přestupků je zaznamenáno uložení blokové pokuty v listopadu 2016 za přestupek proti majetku, kdy pokuta byla uhrazena. V opise z rejstříku trestů má obžalovaný vedle odsouzení Okresním soudem ve Znojmě, sp. zn. 3T 178/2016, záznam týkající se trestného jednání, kterého se dopustil jako mladistvý, k uvedenému odsouzení soud nepřihlíží.
37. Obžalovaného P. H. přitěžuje skutečnost, že je trestán za dva trestné činy, rovněž je nutné u ukládání trestu zohlednit fakt, že trestné činnosti, která je mu zde kladena za vinu, se měl dopouštět delší dobu a ve větším rozsahu než ostatní spoluobžalovaní. Na druhé straně se obžalovaný k trestnému činu v plném rozsahu doznal, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, zejména pak je třeba zohlednit, že k spáchání trestného činu došlo pouze ve stadiu pokusu, nebylo zjištěno, že by obžalovaný měl z jednání, které je popsáno shora, jakýkoli prospěch. I v tomto případě v zásadě na základě shodných úvah, které byly rozvedeny shora ve vztahu k obžalovanému F., má soud zato, že je namístež při ukládání trestu využít ust. § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku a uložit obžalovanému souhrnný trest odnětí S. v trvání 6 let, tedy i zde mírně pod spodní hranicí zákonného rozpětí. Obžalovaný byl pro výkon trestu zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Vedle toho byl zopakován trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců, když takový trest byl za sbíhající se trestnou

činnost, která s touto činností souvisela, uložen rozhodnutím Okresního soudu ve Znojmě.

38. Vzhledem k tomu, že v rámci přípravného řízení byla zajištěna rostlinná hmota a dále předměty, které sloužily či měly sloužit k pěstování rostlin konopí, soud uložil obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku rovněž trest propadnutí věcí, které jsou specifikovány shora. Dále podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku v souvislosti s ukládáním souhrnného trestu obligatorně zrušil výroky o trestu, který byl obžalovanému H. uložen trestním příkazem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. 3T 178/2016, jakož i navazující rozhodnutí.
39. Pokud jde o obžalovaného L. Ch., je svobodný, má jedno nezletilé dítě, dosáhl základního vzdělání a je zaměstnán jako dělník. Dle opisu z evidence přestupků nebyl přestupkově postižen, v opise z rejstříku trestů má nicméně více záznamů, kdy ve třech případech byl opakovaně odsouzen jako mladistvý za majetkovou trestnou činnost, kdy rovněž vykonával tresty odnětí S. poté, co tresty alternativní se minuly účinkem. V roce 2009 byl již jako dospělý pachatel znovu odsouzen za trestný čin krádeže k obecně prospěšným pracem, které byly nicméně znovu přeměněny v trest odnětí S.. Následovalo odsouzení v roce 2010, a to znovu pro krádež, i v tomto případě původně uložené obecně prospěšné práce soud přeměnil v trest odnětí S.. Ve stejném roce byl obžalovanému za spáchání trestného činu poškození cizí věci uložený nepodmíněný trest odnětí S., který obžalovaný rovněž vykonal. V roce 2011 Okresní soud ve Znojmě odsoudil obžalovaného ze spáchání trestného činu loupeže a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku k trestu odnětí S. v trvání 3 let, který obžalovaný vykonal dne 12. 12. 2014.
40. I obžalovaný Ch. byl ohrožen podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku trestem odnětí S. v rozpětí od 8 do 12 let. I zde soud vzal v úvahu skutečnost, že se obžalovaný ke svému jednání doznal, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, trestného činu se dopustil pouze ve stadiu pokusu, kdy ani zde nebylo zjištěno, že by trestnou činností dosáhl jakéhokoli zisku či prospěchu. Nebyla zjištěna žádná návaznost obžalovaného na případné další osoby z komunity odebírající drogu, žádné konkrétní snahy o její kontaktování či řešení následné distribuce vypěstovaného konopí. Na druhé straně bylo třeba vzít v úvahu skutečnost, že obžalovaný Ch. je osobou opakovaně soudně trestanou, která má za sebou rovněž opakované zkušenosti s výkonem trestu odnětí S., byť pro trestnou činnost naprosto odlišného charakteru. Zásadní se nicméně jeví míra účasti obžalovaného na trestném činu, který je mu kladen za vinu, a to ve srovnání se spoluobžalovaným H.. Zde tedy má soud zato, že zejména s odkazem na fakt, že trestný čin byl spáchán pouze ve stadiu pokusu, je namísto za využití § 58 odst. 1, 5 trestního zákoníku uložit trest odnětí S. pod spodní hranici zákonného rozpětí, konkrétně v trvání 4,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
42. Soud dále podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložil obžalovaným H., F. i Ch. trest propadnutí věcí, konkrétně pak rostlinné hmoty z rostlin, které byly pěstovány na pozemku v katastrálním území XXXXX, kdy má zato, že z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že se jednalo o rostliny ve společném vlastnictví všech tří obžalovaných, kdy z dokazování naprosto nevyplývá, jak bylo rozvedeno shora, že by každý z obžalovaných vlastnil pouze a jediné konkrétní rostliny, rostoucí jen na určité části pozemku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve

výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 28. února 2019

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu